

Kort voor Kerst zit Karl kleumend aan de waterkant naar de bevroren rivier te kijken. Geen schipper die met deze vorst nog zout vervoeren kan! Geen cent wordt er verdiend aan wat ze in het dorp het 'witte goud' noemen.

De brug in de verte is veranderd in hopen puin en zwartgeblakerde balken. Dat heeft de oorlog gedaan. Zodra het gaat dooien, zullen de oevers overstromen, de huizen nog meer

beschadigd raken. Dan zal hij de Salzach ook niet meer kunnen oversteken. Hij zit gevangen in zijn arme dorp, waar nooit iets bijzonders gebeurt.

